

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

hwad det kändt Gufdigt, at sitta uti en af dem solo
med en god Book och vid et Vasljus! Senna dykt,
salighet njöt jag om aftonen jg fullständigt,
och sedan jag om förmiddagen inredt begge mina
Residencier til följte af Aftidens förvandling.

Men det dröjde ikke länge, så blef jag verkligen
solo, dock på et annat sätt: ty den 12 repte Lotta Nor
med alla barnen och Seväter. Rörortegren til Westeraå,
där vår Ångqvist hade affärer vid Marknaden at
affluta, och han trodde at en sådan Resa skulle vara
utomdes för hans lilla Louise hälsofar. Mit Hjerta
låg härvid i delo med sig själf: ty Känslan var å
ena sidan glad, såsom jag umade så gerna i Orta-
Nora det henne så kära Nöjet at ja resa, häft i så
godt Sällskap; men å den andra var den ganfka
ledsam, at se mig på en gång så skild ifrån alla
mina närmaste. Resan var ock rätt rolig: ty under
densamma besökte Ekholmfund, Enköping, Westeraå,
Strömsholm, Sköping, Kongsör, Torshälla, Strengnäs,
Mariefred och Söder Felge, det vil säga, at min lilla
Klustru repte hela det Stora Svenska Rikets hafvet,
jag menar Nälaren, rundt omkring. Strömsholms,
men i synnerhet Kongsör, härliga och ardeles för-
tylsande Beträgenhet som Fru Oribi aldrig nog beskriva:
på senare stället visad ämnadrotning Christinad
Knyppel. Dyra och Svartstol. Slottskyrkan på same
Kongsgård ansåg af alla, till och med Arkitekten,
för et hästfästet af Ritning och Byggnad. Klockaren
där var också et fullkomligt modelle uti sit Sag-
under denna förnhet i mit Hus hade jag så mycket oftare
min Orandorffs Sällskap. Hela söndagen tillbragte han,
lot mig, och om krändagen sågo vi Rickhard Lejnhierta
och Tumbundaren, samt fornerade han för mig: att under
mycken

mycket gläde. Tiödagen, den 17, om efter middagen hade jag den stora lyckeligheten, at få min Britta-Nora och Darnen hem ifrån deras Resa, alla mycket frunda och väl förnöjda.

Den 30 Sept. stod jag fadder åt Hof-Gravur Martin's Döter, som döptes af Dodt. Murray. Fru Borgmästarens Fru Sjölinhja barBarnet, och var hon således min vis-à-vis, äfven som den ängelige Hof-Sekreter. Geijer stod emot sin Fästman, den unga och sköna hamsfäll Ziden, men som är tillika en af de rikaste Fruor i Stockholm: ty hon är Döter och enda Darnet af den så kallade lilla Fru, som ej bodde långt ifrån oss på Stora Nygatan: det blir et rätt vackert Par, och hafva de af hvarandra et så stort tycke, at J. Murray i Berlin trodde dem vara Syster. Din Förfärfstka, Fru Boll, hade ock vid detta tillfälle räckt sin hjälpsäma Hand, och mådde Lilla Darnsängs-Fruen förträffeligen väl, hvilket jag gerna umade henne, som hade hört hennes Pågo-ras upp uti mina Rum, ty jag bor just öfver dem, och led hon länge innan hon fick fram det lilla kräket. Gud hjälpe vår lilla dotter väl, när hennes svåre Dag kommer! Se Naturkunnige säga, at det skal bli en Jubelklapp; så se!

Spaniske hiniestern hade före sin afresa anmodat mig, at utfatta en kort berättelse om Svenska Snillet's Dragder nu för tiden; det jag ock gjorde, samt hade befalt Abbe' d' Echeberria, at regulera mig för omakiet med en anseelig Dosis af Spanysk Esprit tillbaka; således aniverade å lösti en Korg med icke mindre än 20 Bouteiller de finaste och dyrbaraste viner, af hvilka jag genast lämnade 5 till Söta hon egen Disposition. Den 29 Sept. gaf jag affskeds-måltid åt Lugman Mander N, hvarid Mr l'Abbe' d' Espagne också var närvarande,

sk.

och vi drucko hans och Le Emroye' bonald Skål uti
det of skänkta vinet, vänt under lika Skimelispes
alt ~~en~~ ifrån Navarra till ännu Madras. Nu lefver
Abbe' d'Espagne på fot af Minister eller såsom
Charge' d'Affaires' de S. M. Catholique; men man
menar, at hans Håvarso ej blir lång, som voro
värt ledamt för mit Blod.

I Förgår åto vi hos Barnen, och i går ~~af~~
som var våra Drottis Namnsdag, var hela
Famillen om aftonen tillhoga hos of. Alt tillgik
under de senaste och ämaste Vänönskningar,
hvarvid de Kära Barnen i Norrköpings rifferlige
ej fönglömdes?

Söta Stäfru! Tag din lille John med Dig
och kom upp till of i vinter, när Föret blir godt
och Månen lyser skär och klar: hvad det då
skal bli roligt! Jag omfamnar Dig medlert
af alle hjerta.

Gjirwell

I dag ar' det nettu et år, sedan jag låg
Min Mandorff första gården.